

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.551 van 29 september 2014
in de zaak A. 209.939/IX-8168**

In zake : Philip VANHAMEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Savelkoul
kantoor houdend te 3583 Paal
Paalsesteenweg 133
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Marc DREESSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Aube Wirtgen, Audrey Baeyens en
Heleen Vandermeersch
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van:
 - het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt;

- het besluit van de minister van Justitie van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van Marc Dreessen in Hasselt wordt gevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Marc Dreessen heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 4 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswaert heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaten Luc Savelkoul en Isabel Gieraerts, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Jochen Vranckx, die *loco* advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Hans Plancke, die *loco* advocaten Aube Wirtgen, Audrey Baeyens en Heleen Vandermeersch verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012 worden vier vacante betrekkingen bekendgemaakt voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt. Het gaat om twee vacante standplaatsen in Hasselt, één vacante standplaats in Houthalen-Helchteren en één vacante standplaats in Lommel.

3.2. Zowel verzoeker als de tussenkomende partij kandideren voor de vier vacante plaatsen.

3.3. Met toepassing van artikel 512, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek verlenen de procureur-generaal, de procureur des Konings en de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders de door de minister van Justitie over de kandidaten gevraagde adviezen.

3.4. Met het koninklijk besluit van 17 juni 2013, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2013, wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder (hierna: het koninklijk besluit van 17 juni 2013). Er wordt bepaald dat hij zijn ambt zal uitoefenen in het gerechtelijk arrondissement Hasselt en er moet verblijven. Dit is het eerste bestreden besluit.

Met een ministerieel besluit van 11 juli 2013 wordt het kantoor van de tussenkomende partij gevestigd te Hasselt (hierna: het ministerieel besluit van 11 juli 2013). Dit is het tweede bestreden besluit.

3.5. Verzoeker stelt op 26 augustus 2013 tegen deze besluiten het thans voorliggende beroep in.

In zijn verslag over het beroep adviseert de auditeur-verslaggever om de bestreden besluiten te vernietigen wegens schending van de adviesprocedure vervat in artikel 512, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek doordat verzoeker niet de kans heeft gekregen om op nuttige wijze zijn opmerkingen te formuleren bij het door de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Hasselt verleende advies.

3.6. Nadat zij van dit verslag in kennis werd gesteld, beslist de verwerende partij bij koninklijk besluit van 31 maart 2014, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 mei 2014, om het koninklijk besluit van 17 juni 2013 houdende benoeming van de tussenkomende partij in te trekken. Tegelijk beslist de verwerende partij om de benoemingsprocedure deels over te doen en de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders te Hasselt om nieuwe adviezen te vragen omtrent de bekwaamheid en vaardigheden van een aantal van de kandidaat-gerechtsdeurwaarders.

3.7. Bij koninklijk besluit van 25 april 2014, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 mei 2014, wordt de tussenkomende partij opnieuw benoemd tot gerechtsdeurwaarder (hierna: het koninklijk besluit van 25 april 2014). Er wordt bepaald dat hij zijn ambt zal uitoefenen in het gerechtelijk arrondissement Limburg en er moet verblijven.

Verzoeker stelt op 21 mei 2014 tegen dit besluit een vernietigingsberoep in. Dit beroep, gekend onder het rolnummer A. 212.549/IX-8383, is momenteel hangende.

IV. Ontvankelijkheid

A. Ratione materiae - uitbreiding - materieel voorwerp

Standpunt van de partijen

4. In haar laatste memorie werpt de verwerende partij op dat ingevolge het koninklijk besluit van 31 maart 2014 waarmee het koninklijk besluit van 17 juni 2013 is ingetrokken, het beroep zonder voorwerp is geworden en dient te worden afgewezen.

5. Verzoeker betwist in zijn laatste memorie dat het beroep zonder voorwerp is gevallen.

Hij stelt dat bij een vernietiging van het koninklijk besluit van 31 maart 2014 waarbij de benoeming van de tussenkomende partij is ingetrokken, het koninklijk besluit van 17 juni 2013 tot benoeming van de tussenkomende partij opnieuw zal herleven. Hij vreest dat ook de toepassing van de exceptie van onwettigheid op het intrekkingbesluit, het koninklijk besluit van 17 juni 2013 zal doen herleven. Verzoeker stelt dat een vernietiging van het benoemingsbesluit van 17 juni 2013 ook de vernietiging zal inhouden van het intrekkingbesluit van 31 maart 2014 en van het nieuwe benoemingsbesluit van 25 april 2014 aangezien dit gevolgakten zijn.

Hij vraagt dat het voorwerp van het beroep zou worden uitgebreid, vooreerst tot de intrekkingbeslissing vervat in het koninklijk besluit van 31 maart 2014, en voert een aantal argumenten aan waaruit de onwettigheid van het intrekkingbesluit moet blijken.

Voorts vraagt hij ook nog de uitbreiding van het voorwerp van het beroep tot de nieuwe benoeming van de tussenkomende partij, zoals vervat in het koninklijk besluit van 25 april 2014. Hij betoogt dat het voorwerp van het

koninklijk besluit van 17 juni 2013 wordt bevestigd in het koninklijk besluit van 25 april 2014 dat er zeer nauw bij aansluit en er in wezen een heroverwogen bevestiging van is. Dit blijkt, zo stelt verzoeker, onder meer uit het feit dat het definitief globaal advies van de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Hasselt dat verleend werd naar aanleiding van het hernemen van de benoemingsprocedure op dezelfde of zeer gelijkaardige elementen is gestoeld als het oorspronkelijke definitief globaal advies en opnieuw geen vergelijking van titels en verdiensten toelaat. Noch het globaal advies, noch het definitief globaal advies bevatten een motivering over de bekwaamheid en vaardigheden van verzoeker en de in de adviezen ‘aangehaalde redenen’ zijn onvoldoende om de benoemingsbeslissing te dragen. Uit het koninklijk besluit van 25 april 2014 blijkt bovendien dat de minister van Justitie opnieuw om een bijkomende motiverende nota heeft gevraagd en verzoeker stelt dat hij andermaal niet van deze nota in kennis werd gesteld en er geen opmerkingen bij heeft kunnen maken. De door hem aangevoerde en in het auditorsverslag bijgevalen onwettigheden zouden volgens verzoeker ook met betrekking tot het koninklijk besluit van 25 april 2014 kunnen worden vastgesteld. Hij wijst op nog een aantal andere gelijkenissen en betoogt dat de middelen die hij in het huidige beroep tegen het koninklijk besluit van 17 juni 2013 heeft aangevoerd, ook inpasbaar zijn tegen het koninklijk besluit van 25 april 2014.

6. Ter terechtzitting repliceert de verwerende partij dat het verzoek tot uitbreiding afgewezen moet worden; zij wijst erop dat verzoeker de nieuwe benoeming met een afzonderlijk beroep heeft bestreden.

Beoordeling

7. Met het beroep, zoals het oorspronkelijk werd ingesteld, beoogt verzoeker dat het koninklijk besluit van 17 juni 2013 houdende benoeming van de tussenkomende partij tot gerechtsdeurwaarder en het ministerieel besluit van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van de tussenkomende partij in Hasselt wordt

gevestigd, middels een nietigverklaring door de Raad van State uit het rechtsverkeer worden verwijderd.

Welnu, de verwerende partij heeft het koninklijk besluit van 17 juni 2013 reeds uit het rechtsverkeer weggenomen. Zij heeft het besluit immers met een koninklijk besluit van 31 maart 2014 uitdrukkelijk ingetrokken. Hierdoor heeft het ministerieel besluit van 11 juli 2013 – dat zijn rechtsgrond vindt in het koninklijk besluit van 17 juni 2013 – geen rechtskracht meer.

De intrekking van het koninklijk besluit van 17 juni 2013 heeft tot gevolg dat de benoeming van de tussenkomende partij *ab initio* uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat ze geacht wordt nooit te zijn gebeurd.

Een inwilliging van het initieel gevorderde levert verzoeker niet méér voordeel op dan hij reeds ingevolge de intrekking heeft verkregen. De intrekking van het koninklijk besluit van 17 juni 2013 ontnemt per definitie aan het beroep zijn eerste voorwerp.

8. Bij een herleven van dat voorwerp, door een nietigverklaring van het koninklijk besluit van 31 maart 2014 houdende intrekking van de benoeming van de tussenkomende partij, heeft verzoeker dan weer geen belang – wat desnoods ambtshalve door de Raad wordt vastgesteld.

Op verzoekers vraag tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep tot het koninklijk besluit van 31 maart 2014, kan bijgevolg niet worden ingegaan.

9. Wat het tweede voorwerp betreft, past het evenwel voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer om dit ministerieel besluit van 11 juli 2013, dat nog een slechts formeel bestaan leidt, uitdrukkelijk nietig te verklaren.

10. Zoals zo-even uiteengezet heeft het annulatieberoep ingevolge de intrekking van het koninklijk besluit van 17 juni 2013, zijn formeel voorwerp verloren.

Het verdwijnen van het formele voorwerp van het annulatieberoep verplicht er de Raad van State evenwel niet toe in alle gevallen het beroep onontvankelijk te verklaren. Zulks kan onder meer het geval zijn wanneer de Raad vaststelt dat het bestuur de oorspronkelijk bestreden beslissing door een nieuwe heeft vervangen en wanneer die vervangende beslissing inhoudelijk niet wezenlijk van de eerste verschilt, waardoor het materieel voorwerp van het beroep ongewijzigd is gebleven. Het beroep tegen de vervangen beslissing kan dan geacht worden gericht te zijn tegen de vervangende beslissing.

Het koninklijk besluit van 25 april 2014 verschilt inhoudelijk niet wezenlijk van het oorspronkelijk bestreden koninklijk besluit van 17 juni 2013 en verzoeker betoogt terecht dat hij er evenzeer door wordt gegriefd. Het voorliggende beroep kan dan ook worden geacht gericht te zijn tegen het koninklijk besluit van 25 april 2014.

Verzoeker heeft weliswaar verkozen tegen de vervangende beslissing een afzonderlijk annulatieberoep in te stellen. Dit nieuwe beroep is evenwel aan eigen voorwaarden inzake ontvankelijkheid onderworpen, zodat verzoeker het vermoeden dat zijn huidige beroep gericht is tegen de vervangende beslissing niet ontzegd mag worden, nu hij blijkens zijn verzoek tot uitbreiding het voordeel ervan wil genieten.

11. Om ontvankelijk te zijn is dan wel vereist dat minstens één van de oorspronkelijk aangevoerde middelen, ook betrokken kan worden op de vervangende beslissing, zijnde het koninklijk besluit van 25 april 2014.

Uit een eerste onderzoek van de middelen blijkt dat zulks voorshands niet mag worden uitgesloten.

Er is dan ook reden om het auditoraat ermee te gelasten de zaak opnieuw te onderzoeken in de mate waarin het voorwerp van het beroep thans het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende benoeming van de tussenkomen-de partij tot gerechtsdeurwaarder is.

B. Belang

Exceptie

12. De auditeur-verslaggever heeft in zijn verslag een door de tussenkomen-de partij opgeworpen exceptie onderzocht, geput uit het gebrek aan het rechtens vereiste belang in hoofde van verzoeker. Deze exceptie dient thans op het beroep betrokken te worden in de mate het nu het koninklijk besluit van 25 april 2014 als voorwerp heeft. Omdat het gegrond bevinden van deze exceptie tot de onontvankelijkheid van het beroep zou leiden en bijgevolg een aanvullend onderzoek van het beroep door de auditeur-verslaggever overbodig zou maken, past het om nu reeds de exceptie te onderzoeken.

13. De tussenkomen-de partij werpt op dat verzoeker blijkens zijn verzoekschrift met zijn beroep beoogt om opnieuw kans te maken op een benoe-ming als gerechtsdeurwaarder te Hasselt op de standplaats van wijlen gerechts-deurwaarder F.M. waarmee hij stelt een bijzondere morele band te hebben. De tussenkomen-de partij merkt op dat verzoeker verkeerdelijk beweert dat zij de standplaats van F.M. kreeg toegewezen. Zij kreeg immers de nieuw opgerichte standplaats te Hasselt toegewezen en de standplaats van wijlen F.M. werd toege-kend aan D.P. Vermits verzoeker de benoeming van D.P. niet heeft aangevochten is diens benoeming definitief en heeft hij de standplaats van F.M. definitief ver-worven. Het inwilligen van het beroep kan er niet toe leiden dat verzoeker nog kans maakt dat hem de standplaats van F.M. zou worden toegekend en het kan hem dienvolgens niet het door hem gewenste voordeel opleveren. De verwerende partij merkt nog op dat verzoeker in zijn verzoekschrift zijn belang heeft ingeperkt en

aldus de grenzen van het debat heeft bepaald en dat hij niet in een latere fase van de procedure zijn belang nog kan uitbreiden of een andere grondslag kan geven.

In ondergeschikte orde, indien zou worden aangenomen dat verzoeker zijn belang niet heeft ingeperkt, betoogt de tussenkomen­de partij dat verzoeker hoe dan ook niet over het rechtens vereiste belang beschikt aangezien hij zelfs na een vernietiging van de bestreden benoeming geen nieuwe kans zal krijgen om zelf benoemd te worden. Zij stelt dat het *prima facie* duidelijk is dat verzoeker beduidend minder aanspraak kan maken op een aanstelling tot gerechtsdeurwaarder – gegeven zijn zevende plaats in de rangschikking – dan de andere kandidaat-gerechtsdeurwaarders voor de betrekking en dat verzoeker geen enkele inhoudelijke kritiek levert op de beoordeling van titels en verdiensten van de tussenkomen­de partij en haar puntenscore van 35/35. Verzoeker toont geenszins aan dat hij over grotere aanspraken beschikt. Dat verzoeker ook na een inwilliging van het beroep geen kans maakt om benoemd te worden, geldt des te meer omdat hij slechts twee van de vier benoemingen tot gerechtsdeurwaarder aanvecht ofschoon hij zich voor alle vier de vacante plaatsen kandidaat heeft gesteld, zo stelt de tussenkomen­de partij. De verwerende partij heeft bovendien de titels en verdiensten van de benoemde kandidaten wier benoeming verzoeker aanvecht, hoger ingeschat dan de titels en verdiensten van een benoemde kandidaat wiens benoeming hij niet aanvecht.

Beoordeling

14. Verzoeker heeft zich kandidaat gesteld voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt. Uit de lijsten van kandidaten blijkt dat verzoeker in aanmerking wenst te komen voor elk van de vier vacante ambten, dus ook voor het ambt waarin de tussenkomen­de partij werd aangesteld en het ambt waarin D.P. werd aangesteld.

Met het bestreden benoemingsbesluit werd de tussenkomen­de partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt. Aangezien verzoeker zich voor een dergelijke benoeming kandidaat heeft gesteld,

heeft hij belang bij het bestrijden van deze benoeming. Een vernietiging van het bestreden besluit zal er immers toe leiden dat een ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt open valt en dat verzoeker een nieuwe kans krijgt om in dat ambt te worden aangesteld.

Gewis stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij een bijzondere band heeft met de standplaats van F.M. Dit betekent evenwel niet dat verzoeker zich niet in een andere standplaats zou willen vestigen. Dat verzoeker voor alle vier de vacante betrekkingen heeft gekandideerd, bewijst dit net.

Dat verzoeker na een nietigverklaring van de bestreden benoeming niet benoemd zal kunnen worden tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt, omdat hij beduidend minder aanspraken op de benoeming zou kunnen maken dan een aantal andere kandidaten is een bewering die verband houdt met de grond van de zaak. Of verzoeker inderdaad beduidend minder aanspraken kan laten gelden op de bestreden benoeming kan enkel blijken uit een vergelijking van de titels en verdiensten, en wat betreft de grond van de zaak doet verzoeker nu juist gelden dat de vergelijking van titels en verdiensten niet rechtsgeldig is gebeurd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de omstandigheid dat verzoeker slechts twee van de vier benoemingen heeft aangevochten, hem zijn belang bij het huidige beroep niet ontnemt. Elk annulatieberoep kan tot een nietigverklaring leiden, en elke nietigverklaring geeft uitzicht op een kans om zelf te worden benoemd. Verzoeker kan, om redenen die hem eigen zijn, verkiezen bepaalde benoemingen niet aan te vechten.

15. De exceptie wordt verworpen.

BESLISSING

- 1. De Raad van State verwerpt het beroep voor zover het gericht is tegen het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt.**
- 2. De Raad van State vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van Marc Dreessen in Hasselt wordt gevestigd.**
- 3. De Raad van State heropent het debat, voor zover het beroep thans geacht wordt te zijn gericht tegen het koninklijk besluit van 25 april 2014 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Limburg.**
- 4. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt met een aanvullend onderzoek belast.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren